

[Wilhjelm]

hvor skulle pengene komme fra, de er der jo ikke, vi må alle sammen spare? Men der er altså områder, hvor de er parate til hvad som helst andet.

(Kort bemærkning):

Mette Madsen (V):

Jeg tænkte nok, at det endte med, at hr. Wilhjelm røbede, at det var militæret, der skulle spares på.

Nu er det ikke kun, når vi taler kultur og mangler penge, man vil tage pengene fra militæret. Det er bogstavelig talt i hver eneste debat, vi har her i salen. Nu er det jo sådan, at man kun kan tage dem én gang, og beløbet til militæret, til vores forsvar, er ikke særlig stort i forhold til hele statsbudgettet. Derfor ville det meget hurtigt være brugt. Man kan altså ikke bruge det den ene gang og den anden gang og den tredje gang ligesom grisen Særimner. Jeg vil gerne sige til hr. Wilhjelm, at når vi synes, det er så vigtigt, at vores forsvar skal have det, der er nødvendigt, så er det, for at vi kan stå i dette hus og debattere i frihed og selv bestemme, hvor meget alle de andre ting skal have.

(Kort bemærkning):

Wilhjelm (VS):

Selve grundlaget for fru Mette Madsens korte bemærkning her er forkert. Hun talte om, at det selvfølgelig skulle tages ved besparelser på militæret. Det, jeg taler om her, er et tankeeksperiment, hvor man prøver at anvende de 200 mill. kr., som man vil udvide militærbudgettet med – det eneste budget, som i forvejen har en fuldstændig vanvittig attraktiv dyrtidsregulering. Der havde overhovedet ikke været problemer med de samlinger og de museer og den afstøbnings-samling osv., som fru Mette Madsen interesserer sig for, hvis de områder havde haft den samme dyrtidsregulering, som militæret har.

Vi plejer ikke – jeg tror oven i købet, det er første gang, jeg overhovedet i de 6 år, jeg har været her, har lavet det tankeeksperiment – at nævne militærbudgettet i forbindelse med et andet punkt, kun for at stille størrelsesforholdene op. Vi plejer ikke at gøre det i tide og utide. Det er kun for at vise, at de partier, der sidder og siger: »Der er jo ingen penge«, alligevel ikke bare forhandler om, men kræver, at et langt, langt større beløb –

som en forøgelse af en udgift og ikke som en besparelse, som fru Mette Madsen fejlagtigt antog – bliver brugt på det område. Der er ingen smalhans dér. Dér er ikke noget problem. Det viser, hvad det egentlig er man mener, hvor meget man egentlig lægger vægt på disse ting, som man kan holde store taler om, men hvor man altid slutter med: Desværre kan vi ikke finde nogen penge til det. Det kan man altså, når det drejer sig om det hjertebarn, der i forvejen er det mest favoriserede af alle.

Steffensen (KrF):

Jeg takker kulturministeren for svaret, ministeren gav angående de hvide pletter på landkortet, når det drejer sig om teatre. Jeg forstod ministeren sådan, at man gerne ville, at der skulle ske noget på området, men at man ikke ville, det skulle være imod de lokale myndigheder på stedet. Det finder jeg er vigtigt.

Der var et andet punkt, hvor ministeren ikke rigtig kom ind på det, jeg spurgte om. Det var i forbindelse med den omtalte film, »Den man elsker«. Jeg har haft den tvivlsomme fornøjelse at se den. Jeg vil godt spørge ministeren her: forstod jeg bemærkningerne – som var møntet på hr. Pouls-gaard, der også havde nævnt det samme problem – rigtigt, at det er, skal vi sige, den straffelovretlige vej, der må gås med hensyn til den films berettigelse, eller er det således, at man kan forvente, at ministeren svarer på det brev, der er tilstillet kulturudvalget en kopi af, som ministeren har fået fra Foreningen Børns og Forældres Frihed? Det ville jeg gerne om ministeren vil antyde en lille smule om.

Statens Kunstfond var jeg ikke inde på i første omgang, men flere har berørt emnet, som også i redegørelsen spiller en rolle. Ministeren gør opmærksom på, at det udvalg, som regeringen nedsatte i januar 1980, skulle undersøge forholdene omkring disse ting. Jeg vil gerne gøre den bemærkning, at kristeligt folkeparti gerne ser, at Statens Kunstfonds repræsentantskab bliver udvidet med medlemmer fra samtlige amter i dette land samt eventuelt Færøerne og Grønland for at få så bred en repræsentation i dette repræsentantskab som muligt. Er det ikke noget, der burde indgå i de kommende lovforslag omkring